GREGORIUS MAGNUS
Zwettl, 4. Viertel 12. Jh.
Seite 88r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31633
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

mina & prius p occulte gr̃ —— pluuiã infun
dit. & p̃modũ ne in ceptis uirtutib; immodera
tius pfluat. disciplina interim dispensationis pre
mit. ut qm̃ peptę gr̃ pluuia irrigat. ctã dis
ciplinę rigor astringat. ne si aut ante qm̃ de
bet. aut plus qm̃ necesse ē ceptas uirtutes p
ferat. fruges in herbam uertat. Plerumq; enim
ab inchoantib; opus bonum dũ prius qm̃ opor
tet ostendit. á grano pfectionis manit. Et ple
rumq; uirtutes dũ plus qm̃ necesse ē exuberant.
exalant. Vnde & electos suos dns uel ante tẽ
pus desideria remunit. uel rursum in tempe
ultra mensuram pfectus pmit. Ne si aut ante
qm̃ debent. aut plus qm̃ debent pficiant. per
pfectus sui magnitudinẽ in elationis defectũ
cadant. Nam cum cor p peccata cpungit. ita
quę arúerat infusione pluuię rigat. & cũ re
lictis iniquitatib; bona exequi opa ponit. quasi
post infusionem semina accipit. Et plerq; cũ
desideria sca cepiunt. in summis iam exercere
uirtutib; inardescunt. ut ñ solum culpa opa
tionem non inquinet. sed nec cogitationẽ pulset.
Et adhuc qdem in corpe posita sunt. sed nil iã ppe
ti de cmunione uitę psentis uolunt. Imitari
p intentionẽ inemis eternam stabilitatẽ appe
tunt. sed in inueniendis temptationib;
rauerberant. ut uidelicet infirmi
tatis suę eum meminerint. & elati de uirtu
tibus quas acceperunt ñ sint. Qd dũ mira disci
plinę repressione agit. quid aliud qm̃ sup infu
sam terram gelu de celo generat. Quid aliud
qm̃ de dũ utero glacies pducit. qndo
de interno secreto dispensatio egredit. & uo
luntates nrę ctã in bonis desideriis frenant.
Videamus. paulus infusa uidelicet tia qnta
disciplinę glacie pmat. dic. Velle adiacet mi.
pficere aũ bonum ñ inuenio. Qui enim uelle
habere se asserit. iam p infusionẽ gr̃ quę
in se latent semina ostendit. sed dũ pficere bo
num non inuenit. profecto indicat. qnta illũ sup
ne dispensationis glacies pmat. An illa glacies
eor corda non presserat. quib; dicebat. ut non
quecumq; uultis illa faciatis. Ac si apte diceret.
Occulta cordis uri semina iam pdire in frugẽ
queruntur. sed supni moderaminis gelu pmunt.
ut tanto post fecunduis exerant. qnto diuinum
iudicii pmentia pondera patientius portant.
Et quia plerumq; humana corda erumpe ad
uirtutes quas appetunt non ualent. eo ipso q
ab intentionis suę pfectione resiliunt. temp
tationum stimulis fatigant. sed tam easdẽ tẽp
tationes cogitationũ cpmunt. seq; p exercitati
onis usum in quodã uiuendi rigore ponunt.
bene subdit. In similitudine lapidis aquę du
rant. quia & si fluxę cogitationes interius lacer
cant. inequaqm̃ tam usq; ad ẽsensum prauo opis
trahunt. sed mens sub inolita bene uiuendi con
suetudine quasi sub quadã duricia exterius
abscondit. quicqd intus exemptationis pulsa
tione mollescit. Ubi & bene subdit. Et superfici
es abyssi estringit. quia prauo cogitatio & si
usq; ad suggestionem uenit usq; ad ẽsensum
non psilit. quia fluctuantes motus animi sup
ducit rigor sce deliberationis pmit. Potest
etiam in gelu uel glacie psentis uitę aduersitas
designari. quę dũ sua aspiratione sua scos cpriment.
ualentiores reddit. Dum enim nos omne ds mo
lestiis exercere pmittit. atq; ad melioris uitę sta
tum inueniendę tristicia pducit. mirũ ẽ illo
sup futuram frugem gelu & glaciem gignit.
ut electus quisq; in hac uita tanqm̃ in hieme
aduersa uentorũ & frigorũ toleret. & uelut in esti
ua serenitate pmodũ fructus quos hic ceepit
demonstret. Vnde & sponsi uoce unicuq; am
mę post hui mundi turbines ad illa eternitatis
amena pperanti dic. Surge pperа amica mea.